

Ἡ μόνη ἐλπίδα, ὁ Χριστός!

Ἦ ὁ διακήρυξαν πολλοί. Τό βεβαιώνουν οἱ αἰῶνες. Στίς μέρες μας σάν νά θέλουν πολλοί νά κλείνουν τά μάτια καί τίς καρδιές τους, νά μή θέλουν ὡς πρώτη ἀγάπη τόν Χριστό. Ἐν ἔκφρασις τῆς καρδιάς εἶναι ἡ μουσική καί τό τραγούδι, τότε ἡ γενιά μας σάν νά ἔχη καταδικαστή. Κάποτε καί οἱ μεγάλοι μουσικοί καί συνθέτες χρησιμοποιοῦσαν τά ταλέντα τους γιά νά ὑμνήσουν τόν Δημιουργό. Σάν νά ἔνωσαν τή φωνή τους μέ τίς νότες τῶν χριστουγεννιάτικων ἀγγέλων. «Ἐγένετο πλῆθος στρατιᾶς οὐρανοῦ αἰνούτων τόν Θεόν καί λεγόντων· Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καί ἐπί γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία» (Λουκ. β' 13-14).

• Τώρα πλῆθος μουσικῶν ἀγνοοῦν τόν **Ἵπερύμνητο**. Νά γιατί, ὅταν ἐμφανιστῇ κάποιος σπουδαῖος συνθέτης καί μουσικός νά τραγουδᾷ γιά τόν θεῖο Καλλιτέχνη, θεωρεῖται μεγάλο γεγονός.

• Εὐλογημένη παρουσία ἀποτελεῖ ὁ μουσικοσυνθέτης **κ. Σταμάτης Σπανουδάκης**. Προσκεκλημένος τοῦ θεολόγου κ. Ἡλία Λιαμῆ στό «Ἐνορία ἐν δράσει» τοῦ Ναοῦ Εὐαγγελιστρίας Πειραιῶς, συζήτησε μαζί του στίς 25 Ὀκτωβρίου. Ἡ ὅλη του παρουσίασις ἦταν μία **θερμή ὁμολογία** γιά τόν Χριστό. Ἄπλως, ξεκάθαρος, αὐθόρμητος, ὁ μέγας δημιουργός.

Στή συζήτησι ἔκανε μία ἀναδρομή στή ζωή του, μέχρι τή γνωριμία μέ τόν Χριστό τό 1976, χωρίς ὁ ἴδιος νά τό περιμένῃ. Στή συνέχεια μίλησε γιά τήν ἐπιθυμία του νά μιλάη γιά τόν Χριστό, νά τραγουδάη γιά τό μεγαλεῖο Του.

Ἄπό τά δικά του λόγια: «*Προσπαθῶ νά κάνω μία μουσική, κάπως κλασική, μέ τήν ἔννοια τῆς ἀντοχῆς στό χρόνο, πού ὅποτε καί ν' ἀκουστῇ, νά περιέχει αὐτό πού θέλω νά δώσω, τόν Χριστό. Καί τόν Χριστό δέν θά Τόν δώσω μέ τήν μουσική, ὅσο μέ τά λόγια. Τά λόγια τοῦ συνθέτη δείχνουν τί ἐννοεῖ μέ τήν μουσική του*».

• Τόνισε δέ ὁ χριστιανός μουσικοσυνθέτης, ὅτι ἡ μόνη ἐλπίδα γιά τό μέλλον εἶναι μόνο ὁ Χριστός. «*Ἡ νίκη -εἶπε- εἶναι τοῦ Χριστοῦ, ἀπλῶς ξέρουμε, ὅτι μέχρι νά φτάσουμε ἐκεῖ, θέλουμε δουλειά. Καί τό σκοτάδι πού μᾶς ἔρχεται, εἶναι γιά νά δουλέψουμε*».